

A BEFAGYOTT FRONTON

ebből a szögből már majnem tisztán látom,
mert ugye mihez képest: a tengerhez képest száraz,
a sziklához képest termő. mire az ember elhiszi:
fel nő, valamit a talpa alá választ.
valami örökkévalót. valami végest.
ropog a fog alatt, kellemetlen ez a választás is,
ez a hit, ez a test, mert mi van, ha égi.
mi van, ha az idő visszakéri, cserébe árkokat,
barázdákat kínál, valami beláthatatlan távlatot.
de nem megyünk bele a cserébe, bár fejünkön
átfutott. de aztán újra a mihez képest,
ha nincs egy talpalattnyi hely se végre,
ahol fejed lehajthatod, hogy érezd,
ez talán már béke, ha még nem is otthon.
csak egy nyugodt éjszaka a befagyott fronton,
csak a belátás: nem vagyok beteg,
betegség vagyok. lázadni jöttem és lázadat oltom.
a föld alatt és a föld felett.
felhők gyűlnek a horizonton.